

KAIP PADĖTI PATYČIAS PATIRIANČIAM VAIKUI?

Sužinojus apie tai, kad vaikas patiria patyčias, gali kilti įvairūs jausmai – liūdesys, pyktis, nerimas. Tai natūralūs ir suprantami jausmai – vaikai, patiriantys patyčias, juos taip pat išgyvena. Tai, kad vaikas pasisakė apie patiriamas patyčias –labai svarbus ir drąsus jo žingsnis.

Ką daryti?

☞ Jei vaikas prasitaria Jums, kad patiria bendraamžių patyčias, pirmiausia jį išklauskite. Leiskite išpasakoti viską, kas jam nutiko.

☞ Pasakodamas apie bendraamžių patyčias vaikas gali laikyti save skundiku. Būtinai pasakykite jam, kad jis gerai padarė papasakodamas Jums apie tai, kas jį skaudina. Patikinkite, kad vaikas bet kada gali kreiptis į Jus pagalbos, ir skatinkite jį ir toliau pasakoti, kaip jam sekasi, kaip jis jaučiasi.

☞ Kalbėkite su vaiku ir bandykite išsiaiškinti, kaip vyksta patyčios, kas tyčiojasi, kokiais būdais tyčiojamasi, kaip dažnai.

☞ Sprendimą, kaip reaguoti, priimkite kartu su vaiku. Vaikai bijo ūmių tėvų reakcijų, o kartais visai nenori, kad tėvai eitų į mokyklą ir kalbėtųsi su mokytoju.

☞ Drauge su vaiku pagalvokite, kas iš mokyklos suaugusiųjų gali jam padėti. Aptarkite galimybę drauge nueiti pasikalbėti su mokytojais.

☞ Padėkite vaikui sugalvoti, kaip jis gali reaguoti patyčių situacijose. Pavyzdžiui, išvengti patyčių situacijų vengiant tam tikrų vietų mokykloje, sureaguoti į patyčias pajuokavimu ir pan.

☞ Neskubėkite vaiko iškelti į kitą klasę ar kitą mokyklą. Perkėlimas į naują mokyklą visada pareikalauja iš vaiko pastangų mėginant įsitvirtinti naujoje klasėje.

☞ Labai svarbu, kad kalbėtumėtės su klasės vadovu, gimnazijos administracija, socialiniu pedagogu apie patyčias, kad jie žinotų, kas vyksta.

☞ Jeigu vaikas atsisako apie patyčias kalbėti su Jumis, pasiūlykite jam pasikalbėti su kuo nors kitu: kitu šeimos nariu, mokytoju, psichologu arba paskambinti į „Vaikų liniją“ (telefono Nr. 116 111)

Ko nedaryti?

☞ Nevertėtų elgtis skubotai, pavyzdžiui, pulti susitikti ir pasikalbėti su besityčiojančio vaiko tėvais. Gali būti, kad būtent tokio elgesio Jūsų vaikas ir bijo. Jis gali baimintis, kad dėl to patyčios dar labiau sustiprės.

☞ Nepulkite sakyti: „Nebūk skystablauzdis, juk tave tik erzina!“, „Visa tai praeis“, „Tvarkykis su tuo pats“. Nemanykite, kad vaikas pats vienas susitvarkys su patyčiomis. Jei jis pasakoja Jums apie tai, kas vyksta, vadinasi, prašo pagalbos.

☞ Nekaltinkite vaiko dėl patiriamų patyčių sakydami: „Pats dėl to esi kaltas“. Vaikai nėra kalti dėl to, kad iš jų tyčiojasi.

☞ Nesiūlykite vaikui „duoti atgal“. Kai kurie vaikai su patyčiomis bando tvarkytis mušdamiesi ir kitais agresyviais veiksmais. Tačiau agresyviai gindamiesi jie kitų gali būti įvertinti kaip skriaudėjai ir būti apkaltinti.

☞ Nepalikite vaiko vieno spręsti patyčių problemas.